

A/PNL/145/ 05.03.2026

Nr.4406A/05.03.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Doamna Oana Țoiu, Ministru al Afacerilor Externe

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Poziția României în contextul operațiunilor militare ale Statelor Unite ale Americii și Statului Israel împotriva Republicii Islamice Iran din 28 februarie 2026 și modalitățile concrete de sprijin diplomatic și militar pe care România le va acorda partenerilor strategici

Doamnă Ministru,

În dimineața zilei de 28 februarie 2026, Președintele Statelor Unite ale Americii, Donald Trump, a confirmat public lansarea de operațiuni militare majore împotriva Republicii Islamice Iran, declarând că obiectivul este eliminarea amenințărilor iminente ale regimului iranian. Operațiunile, desfășurate în coordonare cu Statul Israel, vizează infrastructura militară, ministerele și obiectivele strategice de pe întreg teritoriul iranian, inclusiv în Teheran, Isfahan, Qom, Kermanshah și Tabriz. Această acțiune survine la opt luni după Operațiunea Midnight Hammer din iunie 2025, prin care Statele Unite au distrus facilitățile nucleare iraniene de la Fordow, Natanz și Isfahan, și în contextul în care negocierile nucleare purtate în Elveția nu au reușit să producă un acord, Iranul refuzând să renunțe la programul de îmbogățire a uraniului și la dezvoltarea rachetelor balistice.

România este partener strategic al Statelor Unite ale Americii, stat membru al NATO și al Uniunii Europene, stat situat pe flancul estic al Alianței și gazdă a unor importante facilități militare americane, inclusiv baza de la Deveselu și prezența permanentă rotativă a forțelor americane. Parteneriatul Strategic bilateral, reînnoit și consolidat în ultimii ani, consacră angajamentul comun al celor două state pentru securitatea regională și globală, combaterea terorismului, neproliferarea armelor de distrugere în masă și promovarea valorilor democratice. Regimul iranian este desemnat de Statele Unite drept stat sponsor al terorismului, finanțează

organizații precum Hezbollah și Hamas, a reprimat brutal protestele populare interne — inclusiv mișcarea «Femeie, Viață, Libertate» — și a constituit, prin programul nuclear și balistic agresiv, o amenințare directă la adresa securității europene și, implicit, a României.

Totodată, evenimentele ultimelor luni — capturarea dictatorului Nicolás Maduro în Venezuela (ianuarie 2026), izolarea economică a Cubei, căderea regimului Assad în Siria (decembrie 2024) și, acum, operațiunile majore împotriva Iranului — demonstrează o re poziționare strategică americană de prim ordin, al cărei rezultat este eliminarea sistematică a regimurilor aliate Federației Ruse. În acest context, poziționarea clară și promptă a României nu este doar o opțiune politică, ci o chestiune de securitate națională și de credibilitate în cadrul alianțelor din care facem parte.

În paralel, conflictul dintre Pakistan și Afganistan, declarat oficial «război deschis» la data de 27 februarie 2026, adaugă o dimensiune suplimentară de instabilitate regională, regimul taliban din Afganistan fiind un actor care adăpostește organizații teroriste și care beneficiază de legături indirecte cu rețeaua de influență rusă și iraniană.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este poziția oficială a României față de operațiunile militare lansate de Statele Unite ale Americii și de Statul Israel împotriva Republicii Islamice Iran în dimineața zilei de 28 februarie 2026? A transmis România un mesaj public de sprijin partenerilor strategici americani și israelieni? Dacă da, care a fost conținutul acestui mesaj și prin ce canale a fost transmis? Dacă nu, care sunt motivele pentru care România nu s-a poziționat public?
2. A convocat Ministerul Afacerilor Externe, în cursul zilei de 28 februarie 2026 sau ulterior, o ședință pentru coordonarea politicii externe sau o reuniune de urgență cu partenerii din coaliție și cu Consiliul Suprem de Apărare a Țării (CSAT) pentru a stabili o poziție unitară a statului român? Dacă da, care au fost concluziile? Dacă nu, când intenționează Ministerul să inițieze această coordonare?
3. Există în vedere, la nivelul Ministerului Afacerilor Externe, propuneri concrete de sprijin diplomatic activ în favoarea coaliției SUA-Israel, inclusiv, dar fără a se limita la: (a) declarații comune în cadrul NATO și al Consiliului Uniunii Europene, (b) sprijin pentru eventuale rezoluții sau poziții comune în Consiliul de Securitate al ONU, (c) coordonare cu statele de pe flancul estic al NATO (Polonia, Statele Baltice, România) pentru o poziție unitară pro-transatlantică? Care este calendarul acestor demersuri?
4. România, în calitate de stat gazdă al elementelor de apărare antirachetă de la Deveselu (Aegis Ashore) și al infrastructurii militare americane de pe teritoriul său, oferă sau

intenționează să ofere sprijin logistic și militar concret — inclusiv facilitarea survolurilor, accesul la baze, asistență de informații — în sprijinul operațiunilor din zona Orientului Mijlociu? Există solicitări formale sau informale din partea Statelor Unite în acest sens, și care este răspunsul României?

5. Având în vedere eliminarea sistematică, în ultimul an, a principalilor aliați ai Federației Ruse — regimul Assad în Siria, regimul Maduro în Venezuela, izolarea economică a Cubei și, acum, lovirea masivă a Iranului — consideră Ministerul Afacerilor Externe că România trebuie să își recalibreze și să își intensifice parteneriatul strategic cu Statele Unite? Dacă da, care sunt acțiunile concrete aflate în pregătire?
6. Ce măsuri concrete ia România pentru a-și consolida rolul de punte transatlantică între Statele Unite și Uniunea Europeană, evitând astfel falsa dilemă — alimentată inclusiv de propaganda ostilă — potrivit căreia statele europene ar trebui să aleagă între Washington și Bruxelles? Cum se va asigura Ministerul că România promovează activ coeziunea transatlantică, și nu un neutralism care, în fapt, servește exclusiv interesele Moscovei?

Cu respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL